

شهری که امام زمان (عج) از آنجا ظهور می‌کنند

جمعه که می‌شود چشم تمام منتظران عالم به این نقطه از زمین دوخته شده است چرا که به آنها گفته‌اند قرار است امام مهدی(عج) از آنجا ظهور کنند و سپاه خود را صدا بزنند و به داد مظلومان عالم برسند و زمین را پر از عدل و داد کنند.

جمعه که می‌شود چشم تمام منتظران عالم به این نقطه از زمین دوخته شده است چرا که به آنها گفته‌اند قرار است امام مهدی(عج) از آنجا ظهور کنند و سپاه خود را صدا بزنند و به داد مظلومان عالم برسند و زمین را پر از عدل و داد کنند. به گزارش خبرنگار خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) از مکه مکرمه، روز جمعه هر جا که باشی انگار گم شده‌ای داری و دنبال یک چیز مهم می‌گردی که سال‌ها در پی‌اش بودی، یک امیددی ته دلت است که می‌گویی حتما می‌آید اما نمی‌دانی کی. فقط شنیده‌ای که گفته‌اند وقتی جهان پر از ظلم و فساد شد "منجی" خواهد آمد و از دست تو همین برمی‌آید که مراقب اعمال باشی و دست از دعا برداری.

منتظران حضرت صاحب الزمان(عج) جمعه‌های زیادی شمرده‌اند تا روی ماهش را ببینند و همچنان دعای "اللهم عجل لولیک الفرج" بر لب دارند و نمی‌دانند شاید این جمعه هم در جوار "بیت الله الحرام" خورشید غروب کند اما باز مهدی صاحب زمان نیاید اما باز امید به رحمت الهی دارند که فرمود: "هیچ‌گاه زمین از وجود حجت الهی خالی نمی‌شود".

در ادامه پاسخ به این پرسش را که امام مهدی (ع) از کدام شهر ظهور می‌کنند را با بهره‌گیری از روایات معصومین(ع) بیان می‌کنیم: در برخی روایات آمده است؛ وقتی که اوضاع عمومی جهان مساعد شد و افکار مردم جهان برای پذیرش حکومت حق و عدالت آماده گشت، نوبت انقلاب مهدی موعود فرا می‌رسد، و خداوند به آن حضرت اذن و اجازه نهضت می‌دهد. در این زمان است که امام مهدی (عج) در مکه ظاهر می‌شود و انقلابی بزرگ، انقلاب جهانی خود را آغاز می‌کند.

چنانکه مفضل از حضرت صادق (ع) پرسید: ای آقای من، حضرت مهدی (عج) از کجا و چگونه ظهور می‌کند؟ حضرت فرمود: "ای مفضل! او به تنهایی ظهور می‌کند و به تنهایی کنار خانه کعبه می‌آید و به تنهایی شب را در آنجا می‌گذراند".

همچنین امام باقر (علیه السلام) فرموده است: "هنگامی که قائم (ع) از (مکه) خروج کند، منادی او ندا در می‌دهد که هلا، هیچ کس غذا و آشامیدنی بر ندارد، و او با خود سنگ موسی بن عمران را به همراه می‌برد، که آن بار شتری است. پس در هیچ منزلی فرود نمی‌آید، مگر اینکه چشمه‌ها از آن جاری می‌گردد".

پی نوشت‌ها:

(1) بحارالانوار، علامه مجلسی، ج 53، ص 7.

(2) غیبت نعمانی، باب 13، ص 344.